

[Socialministeren.]

visse administrative Udgifter; men de er ganske minimale, og paa enkelte Punkter vil der endda kunne spares. Endelig kan de enkelte praktiske Ændringer ikke medføre nævneværdige Udgifter for det offentlige.

Derfor, og fordi Lovforslaget — som jeg før sagde — har været underkastet en meget grundig Behandling i Landstinget — og ogsaa fordi Administrationen gerne skulde have god Tid til at træffe de fornødne Foranstaltningsregler til Lovens Gennemførelse, inden den træder i Kraft, hvilket gerne skulde ske 1. Januar 1941 —, skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Det samme gælder det andet Lovforslag, som jeg i Dag har den Ære at forelægge for det høje Ting, nemlig *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 95 af 27. Marts 1934 om Statsbanepersonalets Sygekasse*. Dette Forslag, der ligeledes er oversendt fra Landstinget, hvor det er blevet behandlet sammen med Forslaget om Ændringer i Folkeforsikringsloven, gaar ud paa at stille Medlemmerne af Statsbanepersonalets Sygekasse paa lige Fod med Medlemmerne af de almindelige anerkendte Sygekasser med Hensyn til Ydelsen af Begravelseshjælp.

Jeg henstiller til det høje Ting at give ogsaa dette Forslag en hurtig og velvillig Behandling.

Villumsen: Det foreliggende Forslag til en Række Ændringer og Tilføjelser af teknisk Art til Lov om Folkeforsikring kan mit Parti anbefale at tiltræde. Glædeligt vilde det have været, om Lovgivningsmagten ved denne Revision af Folkeforsikringsloven havde været i Stand til at medtage Ændringer af mere betydelig Art, saaledes som det var Hensigten, da der endnu herskede Fred i Verden, men det maa vi under de nuværende Forhold afstaa fra. Jeg tænker her paa de ofte bebudede Forbedringer for Rentenydernes Vedkommende.

Med Hensyn til de foreslaaede Ændringer kan jeg paa Baggrund af den indgaaende Behandling, de omhandlede Spørgsmaal har faaet i Socialministeriets Udvalg, og den omhyggelige Drøftelse og Gennemgang, Spørgsmaalet har faaet i det andet høje Ting, fatte mig i Korthed.

Angaaende Ændringen til § 6 er der al Grund til at anerkende den Forstaaelse, Sygekassedirektoratet og Sygekassernes Ledelse har udvist med Hensyn til Optagelse i Sygekasser som selvstændige Medlemmer af de Børn, der er anbragt paa godkendte

Børnehjem. Det er næppe sandsynligt, at denne Ordning vil paalægge Sygekasserne eller Kommunerne, herunder vel først og fremmest Amtskommunerne, Byrder, som i nogen Henseende kan siges at være ufor-svarlige.

Den mest betydende Ændring er naturligvis den, som gaar ud paa at indføre obligatorisk Begravelsesforsikring i alle statsanerkendte Sygekasser, et Spørgsmaal, der, som Socialministeren nævnte, gennem Aarene har været Genstand for indgaaende Drøftelse. Det er forstaaeligt, at man ved Socialreformens Gennemførelse i 1933 veg tilbage for at øve Tvang paa dette Felt, men det er lige saa forstaaeligt, at man nu efter gennem ca. 7 Aar at have konstateret kedelige Brist i Administrationen, hvor det drejede sig om Overflytning til Sygekasser, som ikke havde en saadan obligatorisk Begravelsesforsikring, nu vil tage Skridtet fuldt ud og derved ganske vist øve denne Tvang over for de Sygekasser, hvis Vedtægter ikke hidtil har omfattet en saadan Ydelse. Det maa haabes, at det kan ske uden Gnidninger af nogen Art. Det drejer sig jo her om Mennesker, som gennem deres Medlemsskab har vist Forstaaelse af Sygeforsikrings Betydning, og de maa vel være i Stand til at tage denne Afrunding vedrørende Kassens Ydelser, som Ændringen er Udtryk for.

I det hele taget er det min Overbevisning, at efterhaanden som Tiden gaar, vil man likvidere Frivillighedsprincippet paa de Omraader inden for Folkeforsikringen, hvor samfundsmæssige og i Virkeligheden ogsaa rent menneskelige Hensyn taler imod dette Princip. Jeg tænker her paa dem, som, skønt de kunde være nydende Medlemmer af Sygekasserne, alligevel kører paa Billigbillet som bidragydende Medlemmer. Det drejer sig i mangfoldige Tilfælde om Mennesker, som, naar Sygdommen rammer dem, slet ikke er i Stand til at udrede Udgifterne til Læge, Hospitalsophold m. v. Men jeg er klar over, at det Frivillighedens Princip, som gennem Menneskealdre har været dansk Sygeforsikrings Bannermærke, paa dette begrænsede Felt skal have Lov til at leve lidt endnu.

Det maa hilses med Tilfredshed, at man ved denne Revision paa en efter vor Mening god Maade har klaret Spørgsmaalet om Bibeholdelse af Medlemsskab for Personer, som er fyldt 60 Aar, derigennem at de, hvis de ønsker at udtrede af Forsikringen, skal udfylde en Blanket. Der skal altsaa foreligge en skriftlig Udmeldelse, og saafremt denne Bestemmelse praktiseres